

Fortsättning från sidan 96

ka nivåer. KASK gör det inte, men MAgIK håller tävlingskurser.

–Vi kan inte ha fler nybörjarkurser och fortsättningskurser, eftersom vi vill kunna ta hand om alla deltagare efteråt. Och just nu är vi redan så många medlemmar att vi inte kan erbjuda några platser i träningsgrupper, säger Jenny Pleym på MAgIK.

Klubbarna får också lite bidrag från olika håll. KASK samarbetar med SISU och får kommunalt stöd för sin ungdomsverksamhet. MAgIK får tillgång till möteslokal och stöd till en studiecirkel i tävlingspsykologi från Studieförbundet Vuxenskolan.

–Men vi har inget behov av mycket pengar, eftersom vi inte har en massa utgifter, menar Jenny Pleym.

Tävlar för rasklubbar

Att välja att stå utanför SKK-organisationen för aktiva agilitytävlande har dock sina nackdelar. Klubbarna kan till exempel varken utbilda egna instruktörer eller funktionärer och medlemmarna måste ha dubbla medlemskap. Många av dem har därför valt att tävla för sina rasklubbar.

Det kan också vara svårare att vara med och påverka agilitets utveckling, genom att svara på regelremitter och liknande, om man inte väljer

att engagera sig i det arbetet på den klubb som man bara tävlar för.

Den största nackdelen, det är samtliga ordföranden överens om, är dock att inte kunna arrangera officiella tävlingar.

–Det är jättesträckt att inte kunna bjuda igen, eftersom vi tävlar officiellt på andra klubbar. Vi kan bara erbjuda inofficiella tävlingar i utbyte. Men vi brukar lösa det så att vi hjälper klubbarna i närheten av oss. Jag ska till exempel vara funktionär på den veckotävling som Borås BK och Ulricehamns BK arrangerar i sommar, förklarar Jenny.

–Vi vill inte stå utanför. Men det går inte att lösa problemen på något annat sätt för oss, menar Ewa Lundin.

Så fördelarna överväger just nu. Det har allihop kommit fram till.

–Vi har fått kortare beslutsvägar och nu det finns utrymme för fler önskemål, som Ewa Lundin beskriver situationen.

Karen Ludvigzon håller med:

–Nu gör vi som vi vill.

Alla tre klubbordföranden hoppas att det i framtiden ska bildas ett agilityförbund under en annan huvudman än SBK, som deras klubb kan ingå i. Alternativen som man ser är antingen SKK eller Riksidrottsförbundet.

Dubbelt guld till Frida och Poppy på NM

För andra året i rad lyckades det svenska freestylelandslaget vinna **lagguld i freestyle** på nordiska mästerskapet. Det ägde rum på de finska vinnarutställningarna den 11–12 december i Helsingfors. Dessutom erövrade **Frida Binette** och border collien **Poppy** den individuella guldmedaljen, bland de tolv toppekipagen från Danmark, Finland och Sverige. Även i heelwork to music var Frida och Poppy det svenska ekipage som placerade sig bäst.

TEXT: MARI EDMAN

FOTO: YVONNE ÖSTER, ANNIKA KLANG

Grattis till NM-gulden. Vad var det som avgjorde att just du och Poppy vann, tror du?

–Mitt program.

Det börjar på ett väldigt speciellt sätt. Hur kom du på att det skulle göra det?

–Det var en kompis som gav mig idén med dockan, efter att hon hade drömt om den. Hon sa att jag kunde bygga vidare på hennes idé och så satt vi och spånade, bland annat om vad jag skulle ha för musik. Jag ville att den skulle vara stämmningsfull, mystisk och sorglig.

Och vilken musik valde du?

–*Now We Are Free*, från filmen *Gladiator*. Även om historien som vi berättar inte är hämtad från filmen så tyckte jag att musiken passar. Dockan blir ju fri och levande.

Programmet inleds alltså med att Poppy under en ganska lång stund ligger i en låda samtidigt som du agerar mot en marionett som föreställer henne. Var det inte lite vågat att chansa på att domarna skulle tycka att det var okej på ett internationellt mästerskap?

–För mig är det viktigt att publiken är med på vad som händer och sker från början. En del kan säkert tycka att det är fel att göra så, men det tar jag. Andra ser till helheten. Det gäller ju att vinna eller försvinna, att visa något som är unikt. Jag tyckte att det blev bra. Och det står jag för.

Hur går det till när det bestäms vilka program som landslaget ska tävla med? Får ni visa upp dem för landslagsledaren, Pia Wahlström, i förväg?

–Vi presenterade våra program på landslagsträningen som arrangerades i mitten av oktober, när landslaget togs ut. Då hade landslagsledaren chans att säga ifrån. Men hon tyckte att det blev en bra mix att ha med vårt program.

Hade hon inga invändningar?

–En i gruppen tog upp att jag hade tänkt att Poppy skulle backa på två ben. Tydligt var det ett ekipage på något av de tidigare mästerskapen som hade fått neddrag för att hunden gick på halsorna i den rörelsen. Därför valde jag att inte ha med det i programmet.

Hur lång tid tar det för dig att koreografera och träna in ett nytt program?

–Min plan brukar vara sex månader. Jag vill lära min hund något nytt trick till varje nytt program. I NM-programmet var det en hel del nytt, som att Poppy självständigt skulle hoppa ner och lig-

FAKTA

Namn: Frida Binette

Ålder: 32 år

Yrke: Hundinstruktör

Klubb: Tyresö BK

Hund: Gk Vallhpr FSDIII Somollis Poppy

Tidigare mästerskapsmeriter

i freestyle: SM-fyra 2009 & SM-brons 2010

FREESTYLE
MARI EDMAN

www.allroundtax.se, mariedman@tele2.se

ga i lådan till exempel. Under landslagsträningen hade jag precis börjat bygga ihop de olika delarna.

Du syr ju även en del av dina kläder själv.

–Ja, jag har alltid hållit på att sy grejer till hundarna och kläder till mig. Jag tycker att det är svårt att hitta kläder, särskilt när jag har en bild av hur jag vill att de ska se ut. Då är det lättare att göra dem själv.

Vad sydde du till dina NM-program?

–Kappan i början av freestyleprogrammet, underkjolen, midjebältet och Poppys snusnäsduk. Och hunddockan, förstås. Den skulle ju likna Poppy. Så det var inte så mycket. Det var skönt, för det tar tid. Och jag gör det alltid i sista minuten.

Var det någon rörelse som du inte fick ihop som du hade tänkt dig?

–De sista två veckorna före NM fick jag plocka bort att Poppy skulle stå med rumpan mot mig och lyfta en tass i taget. Hon klarade det under träning, men när det tillkom stress och en tävlings-situation så klarade hon det inte. Och givetvis går säkerheten före att presentera nya saker, så hon fick sitta och lyfta en framtass i taget istället.

Heelwork to music-programmet då? Hur tänkte du när du skapade det?

–Det var inget att skryta med. Det var delvis improviserat.

På ett internationellt mästerskap?!

–Vi har ju inget heelworklandslag i Sverige än. För att vi skulle få ihop ett lag erbjöd jag mig att ställa upp. Jag tränade på positionerna, så att vi skulle kunna variera dem, men hann inte lära Poppy ett program. Jag hade så klart ett i huvudet och improviserade utifrån det. Så bör man inte göra, även om vi alla gjorde vårt bästa. I år ska man ta fram ett heelworklandslag med ekipage som fokuserar på det som de är bäst på. Det kommer säkert att märkas på nästa mästerskap.

Kommer du själv att satsa på heelwork?

–Jag tycker att det är jätte-, jättekul. Och jag tror att vi kommer att få fler utövare i freestylesporten nu när heelwork har blivit en officiell tävlingsgren. Jag önskar att jag hade den tid som, men jag tror inte att jag kommer att satsa på heelwork också.

Vad tycker du i övrigt om de nya reglerna?

–Jag tycker att de är bra. Förändring innebär alltid någon form av utveckling.

Du är ju även domare. Tror du att det blir lättare eller svårare att döma nu?

–Jag tycker om när det finns flera punkter att bedöma. I de nya reglerna är de hopslagna till tre, så det gäller att inte glömma bort något när man sätter sitt betyg.

Det här nordiska mästerskapet är det andra som du har deltagit i. Du var ju med redan på det första, NM 2008, som ägde rum på MyDOG 2009. Är det något i själva tävlingen som har förändrats sedan dess?

–Heelwork har ju tillkommit. Men Norge är fortfarande inte med, utan det är Sverige, Finland och Danmark som tävlar med fyra ekipage var i varje gren under två dagar. Lördagen var en kval-

dag då alla tolv ekipagen startade. De sex bästa i varje gren gick vidare till söndagens final.

Hade kvaliteten ökat på ekipagen sedan förra gången?

–Ja, det var fler duktiga ekipage i år.

Det måste ha gått bra även för övriga svenskar i freestyle. Ni tog ju guld med laget.

–Lina och Zing kom fyra. Agnes och Pelle och Linnea och Zolo gick tyvärr inte vidare till finalen. Det räckte till guld ändå. Men även om jag vann är jag inte nöjd. Det är jag aldrig. Vårt distansarbete funkade inte fullt ut. Dessutom hade Poppy lite för bråttom.

Gick det lika bra båda dagarna för dig och Poppy?

–Jag tyckte att det gick sämre dag två. Efter en tävling måste jag alltid träna tillbaka mina hundar. Ordningen och redan försvinner lite, för Poppy går lätt upp i varv. Så jag behöver träna för att kanske bryta henne när hon blir för het och minska hennes förväntan. Reparera lite. Och det går inte när man tävlar två dagar i rad. Ingen hund är perfekt.

Var förutsättningarna så bra att ni kunde prestera ert bästa?

–Jag tyckte att värdarna hade lagt upp det mycket lyxigt. Vi bodde 10-15 minuters bilresa från mässan och de hade fixat skjuts med bussar åt oss. Dessutom fanns det ett fint omklädningsrum och en jättestor träningsyta. Alla har inte utrymme och möjlighet att ordna det så bra.

Gick det att se någon trend bland ekipagen?

–Det var många små hundar som var med och tog placeringar. En dansk tax tog brons och silver i heelwork togs av en finsk welsh corgi. Ekipagen presterade bra och förarna var duktiga på att lyfta fram sina hundar, vilket är svårt när de är så små.

Vad minns du bäst från NM, förutom att ni vann?

–Själva resan. Det är kul att träffa andra duktiga ekipage och folk med samma intresse som man själv har.

Var det något minnesvärt som hände vid sidan av tävlingen?

–Finska Sini Eriksson har en mjukiskatt som Sonic apporterar i *Alice i Underlandet*-programmet. Och när de tränade dagen före tävlingen så glömde Sini föremålet. Innan hon skulle tävla var hon väldigt orolig och sprang runt och letade efter katten. Det slutade med

Frida Binettes NM-vinnande freestyle-program inleds med att hon agerar mot en marionett som föreställer Poppy.

Det framgångsrika svenska freestylelandslaget under det nordiska mästerskapet i Finland bestod av (bakre raden från vänster) Hanna Eriksson och greenendaalen Grizzly, Linnéa Vejde och australian shepherden Zolo, Frida Binette och border collien Poppy, landslagsledaren Pia Wahlström, (främre raden från vänster) Yvonne Öster och border collien Tine, Lina Pettersson och pumin Zing samt Agnes Mohlin och border collien Pelle.

att hon fick köpa ett nytt föremål på mässan. Jag såg inte att Sonic missade något i programmet på grund av det, men det var så klart stressande för Sini.

Du har ju sysslat med freestyle i över tio år...

–...tolv år är det nu.

Hur tycker du att sporten har förändrats under den tiden?

–I början improviserade vi och showade mer. Det förekommer knappt improvisation i dag. Många fokuserar på att ha ett tema och använder fler föremål i sina program. Det är också större variation i programmens innehåll. I början var många helt fokuserade på att hunden skulle backa. Det var vad som ansågs svårt.

Det måste ha hänt en del när sporten blev officiell för fyra år sedan?

–Utvecklingen har gått i vågor. Den första kom när vi drog igång Agria Freestyle Cup för ungdomar 2003. Jag och min dåvarande tävlingshund, border collien Alice, hann vara med ett år innan jag blev för gammal. Nästa våg kom när sporten blev officiell. Men antalet utövare har inte ökat explosionsartat. Det krävs mycket av en freestylehund. Och det är svårt att presentera ett program bara genom hunden. Även föraren måste agera.

Du håller ju många freestylekurser. Vad tycker du är det viktigaste att lära nybörjare?

–Att det är kul att träna konstern och trick för att få dem fast. Då får man dem kanske att våga börja bygga program.

Vad är det viktigaste för dig när du tränar upp en ny freestylehund?

–Att få hunden att tycka att det är kul att träna. Det är stor variation på det jag lär den. Jag vill att hunden ska kunna göra något på distans, något på två ben och liknande. Då får jag en grund som jag sedan kan utveckla.

Har du redan hunnit börja fundera på nästa program?

–Jag lägger mycket själ i alla program och jag känner redan press inför nästa. Jag vill ha ett nytt klart till hösten.

Satsar du inte på att komma med i landslaget till VM i Paris i sommar?

–Jag vill inte satsa för mycket för att inte bli besviken, men kanske finns det en chans att vi kommer med.

Varför är det så kul med freestyle?

–För mig handlar det inte om att visa hur duktig min hund är, även om det så klart är kul att folk tycker att hon är duktig. Men jag är där för att ge publiken en upplevelse och underhålla. När jag känner att jag inte lyckas blir jag besviken, för det bästa jag vet är att beröra människor.

RESULTAT NM 2010, FINLAND

Freestyle	
1. Frida Binette/border collie Somollis Poppy, Sverige.....	52,80
2. Sini Eriksson/shetland sheepdog Mutkis Onnensoturi, Finland.....	52,23
3. Jette Haastrup/tax Precenta's Addi, Danmark.....	52,07
4. Karolina Pettersson/pumi Arbetsmyrans Amazing Ai, Sverige.....	51,97
5. Johanna Allanach/border collie Kojima's E-Physical Graffiti, Danmark.....	51,33
6. Salla Haavisto/west highland white terrier Loving You Lime, Finland.....	51,03
Heelwork to music	
1. Anja Christiansen/border collie Fæhunden's Queeny Las, Danmark.....	55,13
2. Salla Haavisto/welsh corgi Miss Maney-penny, Finland.....	51,63
3. Emmy Simonsen/border collie Bridacre Wisp, Danmark.....	51,20
4. Mari Muhonen/australian shepherd Tres Colores Isla Bonita, Finland.....	50,77
5. Katja Tamminen/border collie Cabarog Glacier Gale, Finland.....	50,07
6. Frida Binette/border collie Somollis Poppy, Sverige.....	49,70